

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoPno/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124205110
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3124205110.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matka C. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, E., zastúpená: JUDr. Lucia Alakšová, advokátka so sídlom Piaristická 276/46, Trenčín, a otec A. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, E., zastúpený: JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, advokátska kancelária so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č. k. 35P/56/2024 - 17 zo dňa 19.04.2024 a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietam.
- III. Poučuje účastníkov konania, že sú oprávnení podať návrh vo veci samej, a to o úpravu styku s maloletým dieťaťom na čas do rozvodu manželstva účastníkov konania.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č. k. 35P/56/2024 - 17 zo dňa 19.04.2024 Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého bola matka oprávnená predbežne sa stretávať s maloletým (mal.) A. v každom nepárnom týždni v kalendárnom roku v stredu a v piatok a v každom párnom týždni v kalendárnom roku v sobotu vždy od 14,30 hod. do 18,00 hod.

Počas prvých 14 dní od vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia mal styk prebiehať za prítomnosti otca a od 15. dňa od vykonateľnosti rozhodnutia bez prítomnosti otca s tým, že matka si maloletého prevezme v školskom zariadení, resp. v bydlisku otca. Otec bol zaviazaný styk s maloletým matke umožniť a dieťa naň riadne pripraviť (výrok I.). Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh matky zamietol (výrok II.). Určil, že neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 35P/170/2023 (výrok III.). Ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.)

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie po právnej stránke z ust. § 2 ods. 1 a 2 a § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s § 324 ods. 1 a 2 a § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka osvedčila existenciu právneho vzťahu účastníkov a právneho záujmu na rozhodnutí, ako aj neodkladnosť dočasnej úpravy. Mal za preukázané, že vzťahy v rodine sú narušené, rodičia spolu nekomunikujú, nežijú v spoločnej domácnosti a prebieha rozvodové konanie.

Konštatoval, že matka má zdravotné problémy súvisiace s jej závislosťou na liekoch a alkohole, z ktorého dôvodu jej otec styk s maloletým neumožňuje. Podľa názoru súdu prvej inštancie absencia kontaktu matky s jej jediným dieťaťom nie je na prospech ani dieťaťu, ani samotnej matke, naopak, kontakt s dieťaťom jej môže pomôcť v boji s jej ochorením. Považoval za neprípustné prerušenie kontaktu dieťaťa s jedným z rodičov a vyjadril potrebu udržiavať a budovať vzťah dieťaťa s matkou. Prítomnosť otca počas prvých 14 dní od vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odôvodnil tým, aby si maloletý na tieto stretnutia privykol. Vo zvyšku návrh zamietol z dôvodu, že takto upravený dočasný styk je dostatočný pre účely neodkladného opatrenia.

O náhrade trov rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec v zákonnej lehote odvolanie a súčasne aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, navrhujúc napadnuté rozhodnutie zrušiť a matke zakázať styk s maloletým až do právoplatného skončenia rozvodového konania. Namietal, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol po troch dňoch bez prešetrenia pomerov kolíznym opatrovníkom a bez zisťovania názoru maloletého, ako aj názoru otca a jeho možnosti zúčastniť sa styku z pracovných dôvodov, keďže je príslušníkom pohotovostného policajného útvaru a má nerovnomerne rozvrhnutú pracovnú dobu. Poukázal na závislosť matky od alkoholu a od liekov, z akého dôvodu aj od 06.02.2024 prebral výlučnú starostlivosť o maloletého. Poukázal tiež na lekársku správu Psychiatrickej nemocnice G. H. zo dňa 25.03.2024, podľa ktorej aj počas jej hospitalizácie na psychiatrii v čase od 12.02.2024 do 29.02.2024 pre recidívu závislosti od návykových liekov i alkoholu abstinenciu porušila, pričom liečbu predčasne na vlastnú žiadosť ukončila. Podľa jeho názoru nie je schopná sa o maloletého postarať a styk maloletého s matkou nie je v jeho záujme. Tvrdil, že ani v čase jej výlučnej starostlivosti od 29.12.2023 do 06.02.2024 maloletý nebol pre matku dostatočnou motiváciou pre abstinenciu a návykové látky a alkohol požívala aj v jeho prítomnosti.

Uviedol tiež, že matka v jedno ráno v tom období zaspávala za volantom a maloletý ju musel budiť, pričom po jeho odovzdaní v materskej škole mala nehodu.

Ďalej poukázal na to, že dňa 26.04.2024 (v čase upraveného styku napadnutým rozhodnutím - poznámka odvolacieho súdu) vtrhla do jeho bytu, utekala za maloletým, ktorý utekal a rozplakal sa, pričom telefonicky žiadal otca o pomoc; tvrdil, že matka dieťa tak vystrašila, že ho musel upokojsť celý víkend a tento ďalšie stretnutie s matkou odmieta. Poukázal aj na to, že matka je v rozvodovom konaní preskúmaná znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria za účelom zistenia jej zdravotného stavu a schopnosti starostlivosti o maloletého.

Navrhol preto neodkladným opatrením zakázať styk matky do právoplatného skončenia konania, nakoľko nevie ako má matku kontrolovať, či riadne dodržiava liečbu. Bol názoru, že nie je možné od neho spravodlivo žiadať, a to ani od maloletého, aby sa za takejto situácie s matkou stýkal. Podľa jeho názoru sa do uvedenej situácie dostala vlastným pričinením a mala by znášať dôsledky svojho správania. Považoval za potrebné starostlivo zvážiť, či dočasná ochrana subjektívneho práva rodiča nie je v rozpore s objektívnym záujmom mal. dieťaťa.

3. Matka sa k odvolaniu vyjadrila tak, že otec jej zamedzuje kontakt s A. od 06.02.2024, vrátane telefonického kontaktu, a to napriek vykonateľnému nariadenému neodkladnému opatreniu. Aj keď v rozvodovom konaní na pojednávaní dňa 18.03.2024 deklaroval úmysel podporiť vzťah matky a maloletého, podľa nej sa systematicky snaží pretrhnúť väzby medzi ňou a maloletým a túto z jeho života vyčleniť. Podľa jej názoru takéto konanie otca nie je v záujme maloletého, pretože je pre neho veľmi dôležitou vzťahovou osobou, dosiaľ sa o neho starala a maloletý jej chýba. Poukázala na to, že ešte do februára 2024 bol otec ochotný dohodnúť sa s matkou na zverení dieťaťa do jej výlučnej starostlivosti, a to aj keď vedel o jej diagnóze a aj jej ho v starostlivosti dlhšiu dobu ponechal bez akýchkoľvek obáv, teda nemal pochybnosti o jej schopnosti sa o maloletého postarať. Namietala, že nie je alkoholičkou závislou na liekoch v takom štádiu, aby ich užívala na dennej báze a podľa nej z predložených lekárskejších správ vyplýva, že išlo o epizódy, pri ktorých sama vyhľadala lekársku pomoc, hospitalizáciu a liečenie, aby svoj stav dostala pod kontrolu. Tvrdila, že po každom absolvovanom liečení sa okamžite vrátila do normálneho života. Poukázala na to, že sa o maloletého od narodenia starala prevažne ona, zabezpečovala chod domácnosti pri svojom náročnom zamestnaní, a to aj s pomocou svojich rodičov, kým otec sa venoval štúdiu na vysokej škole a práci v policajnom zbore. Uviedla, že aktuálne zamedzuje kontakt s maloletým aj ostatným rodinným príslušníkom a už viac ako tri mesiace manipuluje dieťa proti nej. Za dôvod rozvratu manželstva pritom považovala manipulatívne správanie otca, jeho ponižovanie a urážky.

Nesúhlasila s procesnými námietkami otca, nakoľko k vypočutiu účastníkov a k predloženiu správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov došlo už dňa 18.03.2024 na pojednávaní v konaní o rozvode. K lekárskej správe Psychiatrickej nemocnice G. H. zo dňa 25.03.2024 uviedla, že hospitalizáciu vo februári 2024 síce ukončila z dôvodu nezhôd s inými pacientkami, ale v liečbe pokračovala ambulantne u svojej psychiatričky A. A., podľa správy ktorej zo dňa 16.04.2024 abstínuje od liekov aj alkoholu. Tvrdila, že lekárske správy z predchádzajúcich rokov predložené otcom nemôžu byť spôsobilým podkladom pre ním navrhovaný zákaz styku. K stretnutiu s maloletým zo dňa 26.04.2024 uviedla, že maloletý nebol prítomný v materskej škôlke, preto ho tam matka nemohla prevziať (opatrovateľka ho vyzdvihla skôr), na styk sa dostavila bez vplyvu akýchkoľvek látok, čo môže dosvedčiť jej otec prítomný pri stretnutí. Pokiaľ maloletý plakal, mala za to, že ide o manipuláciu zo strany otca, nakoľko nemá dôvod sa jej báť.

Vzhľadom k tomu navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a návrh otca na zákaz styku matky s maloletým zamietnuť.

4. Otec v odvolacej replike dôvodil, že po návrate zo psychiatrickej kliniky nejavila matka dva týždne žiaden záujem o maloletého a o stretnutie s ním požiadala až v piatok tesne pred pojednávaním dňa 18.03.2024. Pokiaľ predtým súhlasil s výlučnou starostlivosťou matky, dal jej to ako poslednú šancu za podmienky, že nebude pokračovať vo svojej závislosti, pričom maloletého prevzal do starostlivosti dňa 06.02.2024 na podnet spoločných známych po zlom stave matky.

Podľa neho závislosť matky bola hlavným problémom v ich manželstve, pričom pri opakovaných hospitalizáciách jej poskytoval oporu. Poukázal na to, že v máji 2024 bola matka znovu hospitalizovaná. Pokiaľ by sa mal styk realizovať, podľa neho by sa tak malo diať u kolízneho opatrovníka alebo na súde, aby nebol vystavený nepravdivému trestnému oznámeniu zo strany matky, nakoľko táto si vymyslela, že sa voči nej dopustil nátlaku overiac si vopred, aké to voči nemu môže mať dôsledky. Z tohto dôvodu odmietol byť v prítomnosti matky, ktorá si pravdepodobne nie je schopná uvedomiť dôsledky krivého obvinenia. Ohľadne rodinných príslušníkov matky uviedol, že aj jej otec sa liečil kvôli alkoholu, pričom neabstínuje a jej matka je neliečená alkoholička, teda obaja sú závislí od etylu, preto podľa jeho názoru nie sú schopní objektívne nič osvedčiť.

5. Matka v odvolacej duplike uviedla, že otec sa opakovane snaží znevážiť ju ako aj jej rodinných príslušníkov. Opätovne poukázala na to, že boj so závislosťou zvädza od roku 2022 a v tomto období sa otec nikdy nesnažil obmedziť jej starostlivosť o maloletého, ktorého jej ponechával plne na starosti. Podľa nej nedošlo k žiadnym zásadným skutočnostiam, ktoré by odôvodňovali jeho konanie od februára 2024, kedy sa ani maloletý pri šetrení pomerov pred kolíznym opatrovníkom na matku negatívne nevyjadril. Naopak uviedol, že sa mu s matkou bývalo dobre a chýba mu. Výtka voči matke smerovala len k tomu, že mu dávala telefón. Z toho je zrejmé, že obmedzenie styku s matkou nie je v záujme maloletého, pretože s ňou má vytvorené najsilnejšie puto. Tvrdila, že otec síce trvá na výlučnej starostlivosti a na zákaze styku s matkou, avšak vzhľadom na svoj pracovný čas nedokáže starostlivosť plnohodnotne vykryť, maloletého ponecháva v starostlivosti cudzích osôb - opatrovateľiek, ktorý model starostlivosti nepovažuje za vhodný pre maloletého. Zdôraznila, že znalec MUDr. Karbula považuje neschopnosť matky vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého v čase porušenia abstinencie ako vysoko pravdepodobnú, teda nešlo o istotu a iba v prípade aktívneho užívania alkoholu a liekov. Podľa nej v čase abstinencie jej schopnosť starostlivosti o dieťa nie je žiadnym spôsobom znížená, pričom poukázala, že absolvovala riadne celé šesťtýždňové liečenie vo G. H., naďalej navštevuje psychiatričku, pracuje a vedie normálny život. V jej prospech podľa nej svedčí aj to, že vždy v minulosti vyhľadala lekársku pomoc.

K autonehode zo začiatku roku 2024 uviedla, že na miesto bola privolaná polícia, ktorá vec riadne prešetrila a u matky nebola zistená prítomnosť žiadnych zakázaných látok. Plne si tiež stojí za svojimi tvrdeniami o skutočnostiach, ktoré sa medzi rodičmi odohrali a na základe ktorých sa otec stal výlučným vlastníkom ich bytu, ako aj skutočnosti, že marí jej styk s maloletým. Poukázala na opätovné marenie styku matky s maloletým, ktorého vždy vyzdvihuje opatrovateľka skôr a odvedie ho domov. Tvrdila, že dňa 14.06.2024 po otvorení dvier bytu na žiadosť privolanej policajnej hliadky mala matka možnosť sa porozprávať s maloletým a objasniť ho, pričom tento reagoval pozitívne, komunikoval a matku objímal.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca ani k jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyjadril.

7. Podľa § 2 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

Podľa § 362 CMP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno podať aj bez návrhu.

Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 325 ods. 2 CSP, ktorý obsahuje demonštratívny výpočet, súd môže neodkladným opatrením upraviť aj osobnú starostlivosť o mal. dieťa.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 5 ods. 3 písm. a/ CMP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, považujúc ho za vecne správne a súčasne podľa § 362 CMP rozhodol o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia podanom v priebehu odvolacieho konania, a to tak, že ho zamietol.

9. V prejednávanej veci sa medzi účastníkmi - rodičmi vedie na súde prvej inštancie pod sp. zn. 35P/170/2023 konanie o rozvod manželstva, ktoré ku dnešnému dňu nie je ukončené. Matka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala úpravy styku na čas do rozvodu manželstva v rozsahu víkendu počas párneho týždňa a stredy a piatku v nepárnom týždni, ktorému návrhu súd prvej inštancie napadnutým uznesením čiastočne vyhovel. Z dôvodu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany otca v priebehu odvolacieho konania je o tomto príslušný rozhodnúť odvolací súd, ktorý preskúmal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj doterajší priebeh konania a dospel k záveru, podľa ktorého neexistuje naliehavá potreba zakázať styk matky s maloletým dieťaťom.

10. Odvolací súd úvodom zdôrazňuje, že „výnimkou zo všetkých pravidiel o povinnosti dbať na pravidelný kontakt rodičov s dieťaťom je prípad, keď záujem dieťaťa vyžaduje, aby bolo dočasne stretávanie s jedným z rodičov obmedzené, alebo úplne zakázané. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolala potrebu obmedziť prirodzený kontakt. Jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia alebo zákazu styku je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Avšak aj takéto rozhodnutie musí byť zabezpečené vytvorením predpokladov pre to, aby zúžený alebo prerušený kontakt mohol byť perspektívne obnovený.“ (z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/187/2019 zo dňa 25. 6. 2020).

11. Medzi účastníkmi nebolo sporné a je aj preukázané znaleckým dokazovaním nariadeným v konaní o rozvod manželstva, a to znaleckým posudkom č. 43/2024 vypracovaným MUDr. Ivanom Karbulom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, že matka trpí polymorfnou závislosťou od tabaku, alkoholu, benzodiazepínov a hypnotík, ktorá závislosť z forenzného psychiatrického hľadiska nemá chorobný dopad na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Pre toto ochorenie bola matka za ostatné dva roky celkovom osemkrát psychiatricky ústavne liečená, pričom podľa znalca nie je schopná dlhodobej abstinencie mimo chránené prostredie a sú u nej prítomné recidívy závislosti i počas hospitalizácie. Znalec uviedol, že v čase porušenia abstinencie je vysoko pravdepodobne neschopná vykonávať osobnú starostlivosť o mal. A. a jej aktívna závislosť má negatívny dopad na jeho psychický vývoj.

12. V prvom rade odvolací súd uvádza, že ohľadne správnosti uvedených záverov znalca – psychiatra nemá pochybnosti. Po preskúmaní vyššie označeného znaleckého posudku ako aj po oboznámení sa

s výsluchom znalca na pojednávaní dňa 24.06.2024 v konaní o rozvod manželstva vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 35P/170/2023 dospel odvolací súd k názoru, podľa ktorého sú tieto závery všeobecne platné/smerodajné pre rozhodnutie o zverení dieťaťa do výchovy a ako také vylučujú matku „len“ z dlhodobej osobnej starostlivosti o dieťa, t. j. formou výlučnej starostlivosti, prípadne aj striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Zároveň však z vykonaného znaleckého nevyplývajú okolnosti, ktoré by bránili krátkodobému kontaktu matky s dieťaťom, samozrejme za podmienky, že nebude pod vplyvom návykových látok. Podľa výsledkov znaleckého dokazovania matka nemá sklony poškodzovať seba ani iných, v prípade abstinencie teda nie je predpoklad, že by maloletého ohrozila. Odvolací súd preto konštatuje, že výsledky znaleckého dokazovania znalcom z odvetvia psychiatrie nie sú dôvodom pre úplný zákaz styku matky s mal. A.. K uvedenému záveru zrejme dospel aj súd prvej inštancie, nakoľko ohľadne úpravy styku maloletého s matkou mieni nariadiť dokazovanie znalcom z odboru psychológia, čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 24.06.2024.

13. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie už v napadnutom rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia k vyššie uvedenej diagnóze matky prihliadol a v dôsledku tejto značne zredukoval rozsah styku matky s maloletým tak, aby nepresiahol 3,5 hodiny v danom dni. Ohľadne nariadeného rozsahu styku sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len poukazuje na jeho závery, od ktorých nevidí dôvod sa odkloniť. Považuje za osvedčené, že matka sa pred februárom 2024 dlhodobo o dieťa starala, bola mu blízkou osobou, pretrhnutím puta s ktorou by dieťa strádalo. V tejto súvislosti možno tiež dať matke za pravdu, že aj keď je pre uvedenú závislosť liečená už viac ako 2 roky a otec mal o tejto vedomosť, maloletého v jej starostlivosti ponechal, aj keď aktuálne o nej tvrdí, že je riziková. Odvolací súd prihliadol i k tomu, že maloletý už nie je v útlom veku, ide o dieťa nastupujúce na prvý stupeň základnej školy, ktoré je čo sa týka základných úkonov osobnej starostlivosti ako sú hygiena, ošatenie, stravovanie, už relatívne samostatné. Podľa tvrdení otca vie telefonicky privolať aj pomoc. V neposlednom rade, pokiaľ by matka javila známky požitia alkoholu alebo iných návykových látok, nie je otec povinný maloletého do jej starostlivosti ani na také krátke obdobie odovzdať.

14. Čo sa týka stretnutia matky s maloletým dňa 26.04.2024 ako aj styku za asistencie polície, išlo o kontakty predpokladané nariadeným neodkladným opatrením a hoci dieťa vzhľadom na okolnosti bolo z nich vylúčené, z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by počas nich matka maloletého nejakým spôsobom ohrozila, prípadne inak mu ublížila.

15. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 24.06.2024 tiež vyplýva, že matka pokračuje v liečbe závislosti, absolvovala pobyt vo G. H. a ambulantne navštevuje psychiatra. Osvedčila teda snahu svoje ochorenie liečiť, súc si zrejme vedomá zodpovednosti za vzniknutú situáciu, keď je osobou závislou, ktorá nie je vhodná pre osobnú starostlivosť o dieťa. Je motivovaná zachovať si kontakt s dieťaťom, v ktorej súvislosti neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že otec odmietaním jeho prítomnosti pri styku, prípadne prítomnosti inej pre neho dôveryhodnej osoby v podstate vylučuje prípadný asistovaný kontakt matky s dieťaťom.

16. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a návrh otca na zákaz styku matky s maloletým zamietol tak, ako je uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

17. Súčasne v súlade s § 337 ods. 1 CSP poučil účastníkov konania o možnosti podať návrh vo veci samej a to o úpravu styku s maloletým dieťaťom na čas do rozvodu manželstva účastníkov konania.

18. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).